

Nu-ți pierde curajul!

Nu-ți pierde curajul!

Apă și foc

În acest articol nu este vorba de doi oameni care sunt ca focul și apa, adică nu se înțeleg niciodată, ci conținutul reflecțiilor noastre este mai degrabă un cuvânt din prorocul Isaia, cu ajutorul căruia Dumnezeu dorește să ne îmbărbăteze pentru a rezista în situații dificile. El i-a spus poporului pământesc prin slujitorul Său: „Când vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și prin râuri, ele nu te vor acoperi; când vei umbla prin foc, nu vei fi ars și flacăra nu te va mistui. Pentru că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Sfântul lui Israel, Salvatorul tău” (Isaia 43.2, 3).

Dumnezeu folosește aici două imagini diferite - apa și focul - pentru a ne arăta că în încercări și în greutăți nu suntem fără perspectivă și fără nădejde. În înțelesul lor direct, aceste cuvinte se referă desigur la poporul lui Dumnezeu din timpul lui Isaia. În înțelesul lor spiritual indică spre o perioadă viitoare, când rămășița credincioasă din Israel va trece prin necazuri mari. În însemnătatea lor practică dorim și putem să le aplicăm astăzi la noi și să extragem învățătură din ele.

Ambele imagini - apa și focul - sunt folosite în Cuvântul lui Dumnezeu pe de o parte pentru a ne aduce aminte de judecată, pe de altă parte indică spre problematice și încercări care s-ar putea ivi pe calea credinciosului prin această lume. De aceea nu este lipsit de importanță faptul că Dumnezeu folosește două imagini diferite, care ne arată aspecte deosebite.

Apa

O explicație clară pentru compararea greutăților și a necazurilor cu apa o găsim în Psalmul 77.19. Acolo, Asaf spune: „Calea Ta era în mare și cărările Tale în apele mari; și urmele Tale nu s-au cunoscut”. Această imagine din natură ne este cunoscută multora: dacă ne plimbăm pe malul mării, putem observa bine urmele atât timp cât călcăm pe nisip. Dar după ce intrăm în apă nu mai este vizibilă nici o urmă, nici acolo unde este apă mică.

Așa ni se pare câteodată și calea lui Dumnezeu cu noi. Ajungem în situații în care nu mai vedem nici o cale de ieșire. Acestea pot fi lucruri mărunte de zi cu zi, dar pot fi și evenimente mari ale vieții. Poate este o problemă la școală sau la serviciu și nu vedem nici o soluție. Poate apare o problemă în familie sau între credincioși și nu știm ce să facem. Poate Domnul ne ia un om iubit și nu știm cum vor continua lucrurile.

Și totuși - nu există într-adevăr nici o cale de ieșire? Câteodată așa pare să fie, dar Dumnezeu dorește să ne îmbărbăteze. În Isaia 43.16 ne spune: „Așa zice Domnul, care face o cale în mare și o cărare în apele puternice”. Aceasta este una din minunatele promisiuni ale Dumnezeului nostru. Nu există nici o situație în care El să nu știe o cale și o rezolvare. Putem cânta împreună cu autorul cântării: „Chiar dacă eu nu știu calea, Tu o știi. Acest lucru mă liniștește și îmi dă pacea”.

Dar El nu doar cunoaște o cale pe care putem merge, ci ne dă și alte promisiuni. În versetul citat mai sus se spune: „Eu voi fi cu tine.” Dumnezeu nu doar ne arată o cale, ci El însuși merge cu noi. Nu este măreț? Și David a experimentat acest lucru și s-a exprimat astfel: „Chiar dacă aș umbla prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău: pentru că Tu ești cu mine” (Psalm 23.4). Dumnezeu vine, să spunem așa, în situațiile noastre pentru a fi alături de noi cu ajutorul și sprijinul Său. În alt loc, tot prin prorocul Isaia, Dumnezeu spune: „În toată strâmtorarea lor, El a fost strâmtorat” (63.9). El face problema noastră problema Sa.

Rezultatul tuturor acestor lucruri este: „și prin râuri, ele nu te vor acoperi”. Și această promisiune stă ca o stâncă în mijlocul valorilor. Domnul nostru nu va permite niciodată să fim încercați peste puteri. Chiar dacă trebuie să mergem prin râuri, El este cu noi și de aceea apele nu ne vor acoperi.

Foc

În Biblie, focul este o imagine despre încercarea lui Dumnezeu în viața oamenilor. În acest sens ne dirijăm gândurile în două direcții diferite:

În primul rând, Dumnezeu ne încearcă, atunci când în viața noastră există lucruri care Lui nu-i plac și care împiedică să fie văzută în noi slava Domnului. Despre aceasta Dumnezeu vorbește foarte clar prin prorocul Maleahi: „Pentru că El va fi ca focul topitorului și ca leșia albitorilor; și El va ședa ca acela care topește și purifică argintul; și va purifica pe fiii lui Levi și-i va curăți ca aurul și argintul” (3.2, 3). Dumnezeu trebuie să trimită câteodată în viața noastră încercări pentru a ne atrage atenția asupra lucrurilor care nu sunt în ordine. Pentru aceasta este folosită imaginea topitorului care curăță impuritățile din metalele prețioase. Acest proces este dureros, dar întotdeauna Dumnezeu efectuează această lucrare.

În al doilea rând, Dumnezeu încearcă pentru a face vizibilă frumusețea credinței. Despre aceasta vorbește apostolul Petru: „acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțin timp, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai prețioasă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să fie găsită spre laudă și glorie și onoare, la descoperirea lui Isus Hristos” (1 Petru 1.6, 7). Aici nu este vorba de îndepărtarea unor lucruri din viața noastră, ci este vorba de încercarea credinței. Unul din cele mai mărețe exemple în această privință este Avraam, a cărui credință a fost încercată într-un mod special (Geneza 22).

Deci încercările pot avea motive diferite. Dar un singur lucru rămâne întotdeauna același: promisiunea lui Dumnezeu că nu vom fi arși și că flacăra nu ne va mistui. Vedem acest lucru ilustrat limpede la cei trei prieteni ai lui Daniel în cuptorul aprins. Ei n-au mirosit nici măcar a foc când au ieșit din cuptor. Care a fost secretul ocrotirii lor? A fost cel de-al patrulea bărbat din cuptor, Domnul însuși, care este și cu noi.

Eu sunt Salvatorul tău

Dumnezeu Își motivează promisiunile Sale prin cuvintele: „pentru că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău..., Salvatorul tău” (Isaia 63.8). Cuvântul Salvator are aici înțelesul de Cel care ajută, Cel care susține. În 1 Timotei 4.10, Pavel spune că Dumnezeu este Susținătorul tuturor oamenilor, în mod deosebit al credincioșilor. Acest cuvânt poate fi exprimat și prin Mântuitorul. El nu a fost numai în trecut Salvatorul nostru, când ne-a salvat de la pierzarea veșnică, ci El este și acum Acela care ne ajută și ne susține zilnic. Da, El este Salvatorul fiecăruia dintre noi. Aceasta este într-adevăr o promisiune măreață a Dumnezeului nostru: „Eu sunt Salvatorul tău”. În nici o situație nu suntem fără cale de ieșire, de aceea flăcăra nu ne va mistui.

clickbible.org